

prima instanță: N. Mazur
instanța de apel: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

dosarul nr. 3ra-559/17

ÎN CHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Consiliul municipal Chișinău și Societatea cu Răspundere Limitată „D&D Companie”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „D&D Companie” privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, prin care s-au respins apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și Societatea cu Răspundere Limitată „D&D Companie” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 06 iulie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „D&D Companie” privind contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.1/18 din 17 martie 2015 „Despre operarea unor modificări în decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/50-17 din 03.10.2014 cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din str. N. Testemițeanu, 29/5, SRL „D&D Companie”, s-a acceptat substituirea sintagmei „pentru amenajare complexă și deservirea obiectivului preconizat” cu sintagma „pentru construirea unui obiectiv comercial de menire social-culturală cu parcare auto”.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, în corespundere cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a

supus controlului obligatoriu de legalitate actul administrativ vizat și a constatat că acesta a fost adoptat contrar prevederilor legale.

În conformitate cu art. 68 din Legea privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-953 din 08 mai 2015, Oficiul Teritorial Chișinău a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea, în termen de 30 de zile, a deciziei nr. 1/18 din 17 martie 2015.

Prin răspunsul cu nr. 02-119/3709 din 08 iunie 2015, parvenit în adresa Oficiului Teritorial Chișinău la 09 iunie 2015, Primarul general interimar al municipiului Chișinău a adus la cunoștința Oficiului că temeiuri pentru abrogarea deciziei în cauză nu au fost stabilite.

Reclamantul consideră însă că, decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/18 din 17 martie 2015, contravine prevederilor legislației în vigoare.

Astfel, menționează că, prin decizia nr. 6/50-17 din 03 octombrie 2014 s-a dat în arendă, pe un termen de cinci ani, SRL „D&D Companie”, lotul de pământ cu suprafața de 0,0887 ha, suplimentar celui deținut în proprietate privată, din str. N. Testemițeanu, 29/5, pentru amenajare complexă și deservirea obiectivului preconizat, însă prin decizia nr.1/18 din 17 martie 2015 sintagma „pentru amenajare complexă și deservirea obiectivului preconizat” s-a substituit cu sintagma „pentru construirea unui obiectiv comercial de menire social-culturală cu parcare auto”, fiind obligat beneficiarul să strămute din cont propriu rețelele tehnico-edilitare din zona de construcție la distanța normativă, de comun acord cu serviciile specializate.

Susține că, în privința lotului de pământ cu suprafața de 0,0887 ha, urmau a fi aplicate prevederile art. 77 alin. (2), (3), (5) din Legea privind administrația publică locală și art. 14 alin. (2) lit c), d) din aceeași lege.

De asemenea, menționează că, la adoptarea deciziei nr.1/18 din 17 martie 2015, Consiliul municipal Chișinău nu a respectat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că, actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Solicită reclamantul, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.1/18 din 17 martie 2015 „Despre operarea unor modificări în decizia Consiliului municipal Chișinău nr.6/50-17 din 03.10.2014 cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din str. N. Testemițeanu, 29/5, Societății cu Răspundere Limitată „D&D Companie”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 mai 2016, acțiunea a fost admisă, fiind anulată decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 1/18 din 17 martie 2015 „Despre operarea unor modificări în decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/50-17 din 03.10.2014 cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din str. N. Testemițeanu, 29/5, Societății cu Răspundere Limitată „D&D Companie”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Consiliul municipal Chișinău și SRL „D&D Companie”, au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017 s-au respins apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și SRL „D&D Companie” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 mai 2016.

La 24 martie 2017, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia și casarea dispozițiilor judecătorești.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, criticând-o pentru netemeinicie și ilegalitate, prin faptul că, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

La fel, indică că, instanța de apel a analizat și apreciat doar argumentele invocate în cererea de chemare în judecată, lăsând fără apreciere argumentele invocate în referință și cererea de apel.

Susține că, terenul litigios a fost transmis în folosință și posesie SRL „D&D Companie” prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 6/50-17 din 13.10.2014, care nu a fost contestată de către intimat.

Evidențiază că, dreptul de posesie și folosință asupra terenului în litigiu nu a fost modificat prin actul administrativ contestat, fiind modificată doar sintagma din pct. 1 și anume sintagma „pentru amenajarea complexă și deservirea obiectivelor preconizate”, substituindu-se cu sintagma „pentru construirea unui obiectiv comercial de menire social-culturală cu parcare auto”.

La 18 aprilie 2017, cerere de recurs a declarat și SRL „D&D Companie”, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, precum și faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Consideră că, argumentul instanțelor precum că, lotul de teren cu suprafața de 1.0887 ha din str. N.Testimițeanu 29/5, poate fi dat în arendă pentru construirea unui obiectiv comercial de menire social-culturală cu parcare auto, numai în condițiile legii, adică prin licitație publică, are la bază o interpretare tip a legislației, instanța făcând abstracție de la existența excepțiilor de la norma legală, catalogând o situație faptică în limita unor norme imperative inoportun de a fi aplicate.

De altfel, susține că, în temeiul deciziei privind operarea de modificări în interiorul unei alte decizii, nu s-a avut intenția de a schimba însăși obiectul arendat, ci doar scopul acestuia, fapt ce nu impune modificări care ar cădea sub incidența obligațiilor legale privind efectuarea de licitații.

A mai indicat că, în conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2017, greșit s-a menționat faptul că în ședința de judecată apelanții nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței de judecată, dat fiind că, SRL „D&D Companie” a

solicitat amânarea ședinței de judecată din 31.01.2017, depunând o cerere în acest sens la 30.01.2017.

Referitor la termenul declarării recursurilor, Colegiul reține că, potrivit scrisorii de însoțire a Curții de Apel Chișinău, copia deciziei integrale a fost expediată în adresa părților la 09.03.2017 (f.d.171), iar la materialele dosarului nu există careva date privind recepționarea acesteia. Prin urmare, recursurile declarate la 24 martie 2017 și 18 aprilie 2017, se consideră depuse în termenul prevăzut de art. 434 CPC.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursurile declarate de către Consiliul municipal Chișinău și SRL „D&D Companie”, urmează a fi declarat inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Consiliul municipal

Chișinău și SRL „D&D Companie”, sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurenți în cererile de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și SRL „D&D Companie”, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și Societatea cu Răspundere Limitată „D&D Companie”, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari